

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură
Anul X, Nr. 473 Vineri 30 mai 1958 4 pagini 25 bani

COPILOR cele mai curate ginduri și sentimente

Pedagogii de pe întreg cuprinsul patriei trăiesc, alături de copiii republicii noastre, bucuria unei mari sărbători: Ziua internațională a copilului. Ca întotdeauna, și în ziua aceasta cele mai curate gânduri și sentimente însufleșesc pe cel ce au primit sarcina de onoare de a educa și instrui țara noastră.

Mesaj de dragoste și recunoștință

Pe tovarăsa profesoară Alexandrina Manoliu de la școala medie „Ion Creangă” din București nu pot să mi-o închipui decât în mijlocul copiilor sau vorbind despre copii. Poate și fiindcă în relațiile noastre de muncă am fost puși mereu în situația de a ne vedea în clasă sau de a discuta despre „copiii” săi. Se poate. Dar eu am totuși certitudinea că viața școlară pe care îi instruieste și îl educă a pus cu desăvîrșire stăpînire pe sufletul profesoarei. Citești aceasta în ochii-i blînzi și totuși aiți de severi cînd privești copiii. Citești aceasta în zîmbetul-i sever și totuși aiți de blînd cînd e vorba despre copii. Deunăzi am văzut-o la clasă: calmă, binevoitoare, exigentă. Școlarii, bine pregătiți și disciplinați. Profesoara îi ajută în tot timpul lecției să privească cu seriozitate chiar și cele mai mici greșeli. „În viață — le spune — din lucruri mici poți să ai neazuri mari”. Să-și pregătească elevii pentru viață — aceasta este principala preocupare a profesoarei, despre care eu discut întotdeauna cu pasiune.

Nu există copii răi

— Sînt toate acestea sînt opera fetelor? — Mă uit în jurul meu și nămi vine a crede: pe covoraș, pe fețele de masă, pe fiecare geacă și pe cămașă, pe presărită primăvara toate florile cîmpului. În geacă, minimele talente de copil se lasă la întrecere cu marea artistă a lumii: natura. Toarășa Maria Dumitru, directoră școlară nr. 1 din Dăușu, privește și dăna — pentru a citi oară? — opera micuțelor artistice, cu un aer de admirație și respect. — Nici nu știți cit de mult i-au disciplinat pe copiii noștri — ne spune ea, în timp ce străbăteam culorile lungi, curate și răcoroase — lucrul

VAL MURA
(Continuare în pag. 2)

Mlădițele viitorului

Pentru sărbătorirea copiilor a fost aleasă ziua de 1 iunie, una din cele mai înfrînte și mai frumoase zile ale anului. În această zi, cînd soarele scaldă în lumina sa joacă prichindeilor galăgioși și zburdalnici, gîndul oamenilor de pe întreg cuprinsul planetei noastre se înclină cu căldura și afecțiune către cei pe care Maxim Gorki îi numea „florile vieții”.

De copii, de mlădițele fragile care cresc acum sub ochii noștri depinde fața lumii de mâine. Ei sînt cei care vor continua să îmbogățască mai departe comorile de frumusețe ale omenirii, cei care vor purta pe umerii lor mai înalte făclia progresului. Ei vor rămîne să lubească cerul și pămîntul, florile, păsările și cîmcele, să lupte pentru cele mai frumoase sentimente și idealuri, pentru fericire și pace.

În țara noastră copiii își trăiesc într-adevăr copilăria. În cele mai îndepărtate colțuri ale patriei noastre, acolo unde alădăda dăinuia sărăcie, mizeria și incurtarea, pătrunde astăzi lumina binefăcătoare a școlii. În regiunea Deltei, în jurul în care domnea odată malarія și țînjarii, copiii de pescari au la dispoziție școli, cămine, biblioteci, radio. Copiii de moși din Munții Apuseni li s-au dat numeroase școli și internate. Pentru naționalitățile conlocuitoare au fost create școli cu limba de predare maternă.

Chi ar și numai din câteva date se poate vedea cit de mare este grija pentru copil la noi. În anul școlar trecut, bunaoară, au funcționat 15.920 de școli elementare, cuprinzînd în clasele I-IV totalitatea copiilor de vîrstă școlară. Învățămîntul de 7 ani a devenit obligatoriu și gratuit în orașe, centre muncitorești și rezidențe de raion. Numărul școlilor medii se ridică la 405 unități, cu peste 84.000 elevi.

În țările capitaliste în care drumurile și localitățile sînt pline de o multitudine de copii zădărnici și slabi care întind minulele așteptînd mila celor avuți, în care mii de copii scormonesc, alături de ciini, resturile de hrană din lăzile de gunoi. În alte țări capitaliste copiii mor adeseori de foame înainte de a deveni adolescenți. În Japonia, copiii se vînd și se cumpără la fel ca pisicile sau ciinii (cu deosebirea că o fetiță costă 22 de dolari, iar o pisică se vinde cu 30 de dolari).

În Republica Federală Germană lipsesc grădinițele de copii și căminele. Din această cauză, pe străzile centrelor industriale pot fi văzuți numeroși copilași care poartă la gît cheița de la locuință, în timp ce mama e la muncă. Numărul acestor copii depășește cifra de trei milioane. Deci mai mult de trei milioane de viitori oameni a căror educație începe pe maidan și pe stradă. Dar nu numai grădinițele și căminele lipsesc în Republica Federală Germană. Și numărul institutiilor este în permanentă scădere, pentru că, abia urcați la catedră, aceștia sînt chemați să îngroașe rîndurile noii armatei vest-germane.

În Statele Unite ale Americii circa șase milioane de copii nu pot să meargă la școală din lipsa sălilor de clasă. Bineînțeles, situația ar putea fi remediată dacă s-ar construi școli noi. Numai că cei de care depinde acest lucru au cu totul alte preocupări și nu le arde de construirea școlilor. Obsedații de pregătirea unui nou război mondial, conducătorii statelor capitaliste investesc sume fabuloase în operațiuni de înarmare.

Depinde chipul omului de mîine. În clasă, fiecare pedagog are în fața sa o părticică din societatea viitoare. 20-30 de copii înseamnă tot atîtea vieți omeniești, înseamnă nemurimare visuri și probleme. Pe unii îi atrag formele înalte și măiestroase sau adîncurile minelor, alții visează să smulgă ogorele roade multe și bogate, alții visează să exploreze întinșurile mistice, răscolite, să străbată spațiul interplanetar. Pentru fiecare din ei educatorul este chemat să fie un îndrumător care le creștează aptitudinile și înclinațiile, le stimulează elanul și-i pregătește să devină ceea ce doresc. Pentru fiecare din ei dă puțin din sufletul său. Este o îndeletnicire nobilă și modestă pe care educatorii o închină vieții și oamenilor.

Pentru ca ea să-și alină fetele și nevoile de liniște și de pace. De două ori însă veacul nostru a fost marșat unor urașe drame care au zguduit lumea. De două ori, în ultima jumătate de secol, pe scena istoriei monstrul războiului a semănat groaza și teroarea, a secerat milioane de vieți omeniești, a mutilat chipul și sufletul oamenilor. Impotriva acestui monstru odios, în numele vieții, brațele oamenilor din toate părțile lumii se ridică acum — la a nouă sărbătoare internațională a copilului — pentru apărarea copiilor de toate neamurile, de toate vîrstele și culorile. Ei, copiii, sînt imaginea viitorului, a păcii și a fericirii oamenilor.

EXPOZIȚIA DE JUCĂRII DIN R. D. G.

În ajunul Zilei Internaționale a copilului, în București s-a deschis, sub auspiciile Institutului român pentru relații culturale cu străinătatea, expoziția de jucării din R. D. Germană. Vizitatorii expoziției — copii, tineri și maturi — fac cunoștință cu o artă veche de peste 400 de ani. Copilași de numai trei-patru ani se opresc înaintea piramelor colorate și a mozaicurilor menite a-i orienta, treptat și sistematic, în diferențierea dimensiunilor și culorilor, în deprinderea de a organiza un întreg din mai multe elemente. Cei mai mari admiră îndelung piesele de construcție cu ajutorul cărora se pot construi locuințe, locomotive și camioane, vehicule din lemn, camioanele basculante, cisternele cu scară mobilă pentru pompieri, macaralele și excavatoarele, tractoarele cu unelte agricole detașabile — care au rolul de a-i familiariza cu tehnica utilizată în producție. Pe școlarii și pionierii îi atrag mult modelele de avioane și vapoare din metal ori din placaj, locomotivele electrice cu instalații de semnalizare și, mai ales, diferitele modele de mecano. După închiderea expoziției, toate jucăriile prezentate vor fi donate Ministerului Învățămîntului și Culturii, căruia i-au fost donate de Guvernul R.D.G. Parte din ele vor fi expuse la Palatul pionierilor din București, iar celelalte vor fi date în folosință grădinițelor de copii și caselor de pionieri din Capitală și din țară.

PENTRU PACE ÎN LUME

La Moscova s-au desfășurat recent consfăturile țărilor participante la Consiliul de Ajutor Economic Reciproce și la Tratatul de la Varșovia — consfățuirii ce au reunit pe reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești și ai guvernelor acestor țări, precum și invitați și observatori din partea celorlalte state socialiste.

Consfăturile de la Moscova au o mare însemnătate pentru întărirea economică a țărilor lagărului socialist și pentru întărirea păcii în lumea întreagă. Reprezentanții partidelor frățești din țările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproce au hotărît în consfățuirile lor să ia măsuri concrete care să asigure lărgirea continuă a colaborării economice între aceste țări și folosirea la maximum a superiorității sistemului economic socialist mondial. Consfățuirile reprezentanților partidelor frățești din țările membre ale C.A.E.R. și hotărîți să ridice la un nivel mai înalt diviziunea internațională socialistă a muncii, printr-o justă organizare a cooperării și specializării în producție între statele socialiste. Diviziunea socialistă a muncii în cadrul sistemului socialist mondial va duce la ridicarea considerabilă a nivelului economic al țărilor socialiste.

Politica permanentă de pace a statelor lagărului socialist și-a găsit și de astă dată expresie în măsurile comune adoptate în cadrul Consfățuirii Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia. Lărgul schimb de păreri asupra situației internaționale ce a avut loc în timpul acestei consfățuirii, precum și documentele de mare însemnătate internațională — Declarația adoptată la consfățuire — sînt elemente pentru năzuința guvernelor respective de a-și aduce contribuția la consolidarea păcii.

Consfățuirile a constat cu satisfacție că pe arena internațională se bucură de o apreciere tot mai mare lupta țărilor socialiste pentru dezvoltarea colaborării între state pe baza coexistenței pacifice a țărilor cu orînduri sociale diferite, pentru rezolvarea problemelor litigioase prin tratative între state, pentru încetarea cursei înarmărilor și cumarea furiei războinice.

Despre orientarea politică a statelor participante la Tratatul de la Varșovia spre slăbirea încercărilor internaționale ne vorbesc numeroasele inițiative luate în acest sens de către țările socialiste, măsuri și inițiative pe care consfățuirile le-a analizat pe larg. Această politică de pace se concretizează în succesele măsuri luate de statele participante la Tratatul de la Varșovia pentru reducerea efectivelor forțelor armate, în timp ce cheltuielile militare ale statelor din N.A.T.O. sporesc considerabil. Încetarea unilaterală de către Uniunea Sovietică a experiențelor cu arme nucleare este de asemenea expresia unei neajmurate năzuinți de pace, pe care popoarele lumii au salutat-o cu căldură, condamnînd cu hotărîre măsurile cu totul opuse pe care le-au luat în același timp guvernanții principalelor state ale N.A.T.O. Planul guvernului R.P. Polone de creare a unei zone demilitarizate în Europa centrală, propunerea guvernului R.P. Romine pentru stabilirea unei colaborări multilaterale între statele baltice, propunerea guvernului R.D. Germane pentru crearea unei confederații germane, retragerea de către R.P. Chineză a voluntarilor chinezi din Coreea, eforturile Uniunii Sovietice pentru promovarea ideii unei conferințe la nivel înalt sînt tot atîtea dovezi ilustrative pentru politica de pace a statelor socialiste.

Un pas important în lupta pentru apărarea păcii și securității în Europa și în lume îl constituie și măsura anunțată de cele opt state semnatare ale Declarației, cu privire la noua reducere unilaterală a forțelor lor armate cu 119.000 de oameni. De asemenea, Comitetul Politic Consultativ a aprobat propunerea guvernului sovietic, făcută de acord cu guvernul romîn, cu privire la retragerea într-un viitor apropiat, de pe teritoriul R.P. Romine, a trupelor sovietice, precum și reducerea cu încă o divizie a trupelor sovietice aflate în R.P. Ungară.

Statele participante la Tratatul de la Varșovia au propus totodată un pact de neagresiune cu statele Pactului Nord-Atlantic, lucru care, dacă ar fi acceptat, ar duce la o cotitură de mare însemnătate pentru evoluția situației internaționale în direcția însănătoșirii relațiilor dintre toate statele.

Poporul romîn a aprobat cu toată căldura hotărîrile celor două consfățuirii recente de la Moscova, fiindcă acestea exprimă năzuințele lui de pace și progres. De aceea, poporul nostru este hotărît să se angajeze cu toate forțele sale în lupta pentru traducerea lor în viață.

Să conducem cu pricepere ACTIVITĂȚILE PRACTICE

După cum se știe, în perioada 2-14 iunie toate școlile de cultură generală și școlile pedagogice vor organiza cu elevii activități practice potrivit vîrstei lor. În aceste zile, cadrele didactice se preocupă de pregătirea acestor activități, de întocmirea planurilor de lucrări practice.

În anul trecut, în multe școli activitățile practice s-au limitat doar la acțiuni gospodărești, la pregătirea unor manifestări culturale-sportive și la organizarea de excursii cu caracter științific fără a se realiza o apropiere mai strînsă a elevilor de producție. A predominat astfel o atitudine contemplativă față de producție, iar elevii n-au putut verifica în practică cunoștințele teoretice pe care le-au primit în timpul anului școlar. În puține cazuri în care activitățile practice s-au desfășurat în întreprinderile producției, în special în sectorul agricol, ele au avut rezultate mult mai pozitive, deși au cuprins un număr restrîns de elevi și nu au fost conduse întotdeauna în așa fel încît în cadrul lor să se realizeze pe deplin scopurile instructiv-educative.

În anul acesta, munca practică trebuie să devină elavilor mijloc de a lucra nemijlocit în producția industrială sau agricolă. Deosebit de importantă pentru buna desfășurare a acestor munci este stabilirea colectivului care o va conduce și care trebuie să asigure realizarea tuturor scopurilor pentru care ea este organizată. Această problemă se pune într-o măsură mai mică pentru elevii claselor a II-a și a III-a, care vor desfășura activități practice sub conducerea învățătorilor lor. Ea se pune însă în mod special pentru elevii claselor V, VI, VIII, IX și X. La aceste clase, în stabilirea conducătorului activităților practice trebuie să se țină seama de caracterul acestor activități. Dacă activitatea se desfășoară într-o întreprindere agricolă socialistă, conducerea ei trebuie încredințată unuia dintre profesorii de științe naturale, iar dacă se desfășoară într-o întreprindere industrială, unuia dintre profesorii de fizică sau chimie, în funcția de șeful întreprinderii. În oricare dintre aceste cazuri, conducătorii activităților practice trebuie să fie ajutați în mod permanent de ceilalți profesori de specialitate (științe naturale, matematică, fizică, chimie, geografie, desen), cit și de diriginții claselor respective.

În activitățile practice trebuie să fie cuprinși toți elevii claselor respective, cu excepția celor debili sau bolnavi, care, la rîndul lor, nu trebuie să rămînă fără ocupație, să se îndeplinească diferite activități ușoare în cadrul școlii, așa cum prevede instrucțiunile ministerului.

Activitatea practică trebuie să fie astfel condusă încît să realizeze în primul rînd scopurile instructive pe care și le propune — și a nume: ca elevii să aplice și să ver-

ifice principiile de bază învățate în cadrul diferitelor obiecte, să-și îmbogățească cunoștințele din diferite domenii de activitate, să se familiarizeze cu bazele științifice ale producției industriale sau agricole, cu tehnica, cu organizarea întreprinderilor.

Pentru realizarea acestor scopuri este bine ca îndrumătorul activității, care și-a coordonat planul său cu planul întreprinderii respective, să-și înceapă activitatea prin vizite pe la elevii a întreprinderii respective, oprindu-se mai mult în atelierelor sau secțiilor unde se va efectua practica. În prealabil, trebuie să se discute cu elevii despre obiectul întreprinderii, despre scopurile practice și să se recapituleze cunoștințele din cadrul diferitelor discipline care-și găsesc aplicarea în procesele de producție din întreprindere.

Principala sarcină a profesorilor care îndrumază activitățile practice ale elevilor este aceea de a stabili legătura între aceste activități și principiile de bază ale științelor studiate. Această legătură se realizează prin convorbiri preliminare cu elevii, instruați în procesul de muncă, convorbiri periodice după 2-3 zile de activitate practică etc.

Tot în vederea realizării scopurilor instructive ale activității conducătorul acesteia trebuie să ceară elevilor să-și completeze zilnic carnetul individual de practică, unde vor nota locul în care au muncit în ziua respectivă, de ce unelte și mașini s-au folosit, ce anume lucrare au efectuat și ce cunoștințe de științe naturale, fizică, chimie, matematică, desen liniar au aplicat în procesul muncii. De asemenea, este bine ca maestrul sau tehnicianul care îndrumă activitatea să consemneze în carnetele elevilor cantitatea și calitatea muncii efectuate de fiecare din ei.

Experiența arătată că este indicat ca, după ce conducătorul activității împreună cu tehnicianul întreprinderii, au organizat elevii pe brigăzi și i-au repartizat pe secțiile, aceștia să-și înceapă activitatea prin a observa cum lucrează muncitorii cu experiență. Aceasta le dă posibilitatea să capete cunoștințe elementare de specialitate, să se familiarizeze cu locul de muncă, cu ordinea interioară, cu instrumentele și utilajele pe care le vor folosi. Tot acum ei își vor reaminti cunoștințele și deprinderile căpătate în timpul lucrărilor practice pe locul școlar sau în atelierelor școlii. Pedagogul care conduce activitățile practice va urmări ca muncitorii și maestrul să fac demonstrații în fața elevilor să le înțelegă cu explicații, lucru care va preveni pericolul unei munci mesageră, al efectuării lucrărilor în mod mecanic, fără înțelegerea sarcinilor.

Activitatea practică a elevilor dezvoltă la elevii atenția, spiritul de observație, dorința de a cunoaște, memoria și gîndirea. În procesul de muncă se dezvoltă continuu calități de voință ca orientarea către un scop, stăpînirea de sine, perseverența. În același timp, în cadrul muncii pe elevii într-un colectiv de muncă productivă, le întărim spiritul de disciplină, conștiințiozitate, respectul față de muncă în general, spiritul de colectiv, atitudinea plină de grijă și atentă față de avutul obște.

Pentru educarea tuturor acestor calități, îndrumătorul activității trebuie să manifeste o deosebită exigență față de fiecare elev în îndeplinirea obligațiilor sale de muncă, cerîndu-și să execute conștiințios și la timp lucrările separatizate, urmărind să-și însușească în mod constant operațiunile ce are de efectuat, întrebîndu-l de ce a procedat într-un fel sau altul în timpul lucrării.

Un însemnat efect educativ îl are respectarea programului de muncă stabilit. Lucrînd alături de muncitorii într-o întreprindere agricolă.

C. MINCA
(Continuare în pag. 3)

Pregătiri pentru „Ziua învățămîntului”

Au și sosit la redacție veștile care arată că festivitățile ce vor avea loc în „Ziua învățămîntului” se pregătesc din timp, cu minuțiozitate. În multe raioane a fost delimitat pînă la urmă și programul de activități pe care, pe lângă activitățile culturale și artistice, vor avea loc în ziua respectivă. Este vorba de activități care muncesc pe teritoriul școlii, forme cit mai variate și mai bogate în conținut.

La Urziceni, secția de învățămînt și comitetul raional al sindicatului muncitorilor din învățămînt au alcătuit împreună, în cea de-a doua etapă a pregătirii, un program de activități pe care îl vor desfășura în ziua respectivă. Este vorba de activități care muncesc pe teritoriul școlii, forme cit mai variate și mai bogate în conținut.

La Urziceni, secția de învățămînt și comitetul raional al sindicatului muncitorilor din învățămînt au alcătuit împreună, în cea de-a doua etapă a pregătirii, un program de activități pe care îl vor desfășura în ziua respectivă. Este vorba de activități care muncesc pe teritoriul școlii, forme cit mai variate și mai bogate în conținut.

La Urziceni, secția de învățămînt și comitetul raional al sindicatului muncitorilor din învățămînt au alcătuit împreună, în cea de-a doua etapă a pregătirii, un program de activități pe care îl vor desfășura în ziua respectivă. Este vorba de activități care muncesc pe teritoriul școlii, forme cit mai variate și mai bogate în conținut.

Delegația sindicală sovietică s-a întâlnit cu activiștii sindicali și cadre didactice din Capitală. În fotografie: Tov. I. T. Parsenik vorbește despre activitatea organelor sindicale ale pedagogilor din U.R.S.S.

Vizita delegației sindicale sovietice

CLASE care lucrează IN PRODUCȚIE

Din experiența școlii sovietice

PLENARA Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din învățământ și cultură

Luni 26 mai s-au desfășurat în București lucrările plenarei Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din învățământ și cultură. Lucrările plenarei au fost deschise de tov. Ion Nistor, președintele C.C. al Sindicatului. La primul punct din ordinea de zi tov. Ion Nistor, acordând atenie C.C. al Sindicatului, a prezentat raportul asupra execuției bugetului administrativ-financiar pe anul 1957 și asupra proiectului de buget pe anul 1958. A urmat apoi expunerea de către tov. Ion Petruca, membru al prezidiului C.C. al S.M.I.C., a raportului asupra bugetului de asigurări sociale și asupra proiectului de buget pe anul 1958.

In cadrul propagandei agricole, membrii de sindicat vor fi îndrumați cu impetivitate să se angajeze în activitățile intelectuale de la sate și să lăunge pe lângă căminele culturale colective de conferențieri care să elaboreze conferințe pe baza unei tematici legate de transformarea socialistă a agriculturii.

Cele două rapoarte au subliniat atenția acordată problemelor privind îmbunătățirea conținutului și nivelului de trai material și cultural al muncitorilor din învățământ și cultură. În cursul anului trecut, 18.505 membri ai sindicatului și-au petrecut concediul în stațiunile de odihnă și balneare. Au fost organizate 18 tabere pentru pionieri și școlari, copii ai membrilor de sindicat, pentru care s-a alocat suma de 2.738.400 lei. Suma importantă a fost alocată pentru organizarea activității culturale, turistice și de asistență socială.

Un obiectiv important al acestor conferințe trebuie să constea în combaterea mistificării, a obscurantismului și a prejudecăților care se mai resimt încă în conștiința unor țărani și care influențează negativ aspectul financiar.

Sprijin larg socializării agriculturii

Raportul referitor la planul de măsuri cu privire la sarcinile organelor sindicale din învățământ și cultură, rezultate din Constatarea de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, după ce analizează contribuția adusă de membrii sindicatului de învățământ și cultură la transformarea socialistă a agriculturii, se oprește pe larg asupra sarcinilor de viitor ale organelor sindicale în activitatea pe care trebuie să o desfășoare în acest domeniu.

Organele sindicale din învățământ și cultură au datorat de a îndruma pe membrii de sindicat să-și îmbine în continuare munca lor profesională cu acțiunea de lămurire a țăranilor muncitori, ca aceștia să pășească cu încredere pe drumul transformării socialiste a agriculturii. În acest scop, în activitatea de zi cu zi la clasă, în ședințele organizate cu părinții, cu prilejul conferințelor publice etc., este necesar ca membrii de sindicat să continue a populariza rezultatele obținute de sectorul socialist din agricultură, arătând concret superioritatea acestuia față de sectorul particular. Pentru aceasta se pot organiza periodic expoziții comparative de produse agricole și ilustrații ale țăranilor colectivști cu ceilalți țărani muncitori din comună.

Este bine cunoscut faptul că pentru obținerea de recolte bogate, pentru dezvoltarea agriculturii noastre pe drumul socialismului este nevoie ca țăranii muncitori să-și îmbogățească necontenit cunoștințele, să stăpânească cele mai avansate metode agrozootehnice. Invățătorii și profesorii de la sate pot și trebuie să-și dea contribuția la opera de ridicare culturală a țăranilor muncitori. Cea dintâi măsură ce trebuie luată pe această linie constă în lichidarea ultimelor rămășițe ale neștiinței de carte, rămășițe ce se mai întâlnesc încă în rândurile maselor muncitoare de la sate. Tot în scopul ridicării nivelului cultural al țăranilor muncitori, organizațiile noastre sindicale au datorat să-și mobilizeze pe membrii lor în vederea intensificării muncii cu cartea, a răspândirii acesteia în rândurile țăranilor.

De asemenea, răspândirea cuvântului scris al partidului și răspândirea literaturii și a cunoștințelor științifice și tehnice destinate țăranilor muncitori trebuie să constituie una din cele mai importante sarcini ale membrilor de sindicat.

Activitatea de cultură trebuie orientată totodată în direcția educației patriotice a țăranilor muncitori, prin cultivarea dragostei față de țară și popor și față de tradițiile sale progresiste. Și în această privință invățătorii și profesorii pot aduce o contribuție prețioasă, organizând festivități cu prilejul aniversării unor gospodării colective sau întovărășiri, inițind acțiuni prietenoase de ziua sădirii pomilor, a apărării pasărilor, la organizarea sărbătorii recoltei.

Membrii de sindicat vor fi mobilizați să contribuie și la îmbunătățirea activității culturale-educative la sate, în cadrul căminelor culturale, al cluburilor și al corțurilor roșii din gospodăriile agricole de stat și din gospodăriile agricole colective. În acest scop, formațiile artistice de amatori ale comitetelor sindicale de amatori ale comitetelor sindicale de învățământ și cultură pot avea un rol deosebit de mare.

Continuându-și călătoria în țară, oaspeții au vizitat orașul Giurgiu, unde s-au întâlnit, de asemenea, cu cadre didactice și activiști sindicali.

Întorcându-se în București, delegația a participat la lucrările plenarei C.C. al S.M.I.C. și s-a întâlnit în clubul sindicalului cu cadre didactice și activiști sindicali din Capitală. Cu acest prilej tov. Parsenik a făcut o expunere asupra lucrărilor primului Congres al Sindicatului Muncitorilor din învățământ, Școlii Superioare și Institutului Științific din U.R.S.S. și a răspuns la unele probleme ridicate de activiștii sindicali în legătură cu munca instituțiilor școlare și a organelor sindicale din U.R.S.S.

Oaspeții au avut o convorbire cu tovarășii din conducerea M.I.C. și au participat la o întâlnire cu membrii prezidiului C.C. al S.M.I.C., în cadrul căreia au împărtășit impresiile culese în timpul vizitei în țara noastră.

În continuare, în raport sint expuse sarcinile care revin organizațiilor sindicale din instituțiile de artă, presă, poligrafie, cinematografie etc.

Un ajutor prețios în transformarea socialistă a agriculturii — se spune mai departe în raport — pot să-l dea întreprinderile noastre sau instituțiile de artă și de învățământ și sportului în cadrul patronei gospodăriei agricole colective sau o întovărășire pe care s-o sprijine în permanență.

Clase care lucrează în producție — așa sînt numite în școlile noastre clasele X-a, A și B, și care lucrează după un nou plan de învățământ. Trei zile pe săptămână acești elevi învață, iar în celelalte trei muncesc în secțiile uzinei „Boreț”. Elevii claselor care lucrează în producție au fost recrutați din cele patru clase X-a ale școlii noastre. Ei sînt în număr de 42 — 24 fete și 18 băieți.

De ce i-a atras pe elevi în aceste noi clase? Mulți dintre ei au văzut în aceasta posibilitatea de a fi cu cunoștințele de cultură generală, să-și însușească și o profesie. Lucrul cel mai important care i-a interesat pe toți a fost îmbinarea studiului cu munca productivă. Muncitorii uzinei i-au întâmpinat pe elevi cu multă bucurie. Tov. Gherasimov, directorul uzinei, tov. Nikolae, secretarul organizației de partid, tov. Konstantinov, inginerul șef și tov. Kaplan, conducătorul secției de învățământ tehnic, au făcut totul pentru ca munca elevilor să fie organizată cât mai precis chiar în primele zile. Foarte îndepărte s-au interesat de problemele noastre și tovarășii Nikiforov și Tuavea, secretarii comitetului de partid al raionului Dzerjinski.

Muncitorii noștri studiază în secțiile uzinei diferite specialități. Printre ele se numără acum modelarea strungari, montarea, desenații tehnice etc. Activitatea noastră la uzina „Boreț” a început prin familiarizarea elevilor cu tehnica securității muncii. Apoi elevii au trecut la studiul mașinilor-unelte. Toată activitatea lor ulterioară a fost legată de îndeplinirea sarcinilor uzinei, a devenit o activitate cu adevărat productivă.

Elevii se duc la uzină mîndri că participă la înfăptuirea unei munci necesare. Cîrind după ce au început să lucreze în uzină, toți elevii noștri au fost primii în organizația sindicală a acestora. Ei primesc și salariu pentru munca pe care o desfășoară. Desigur, în primele zile lucrările n-au mers nici pe departe perfect. Dar întotdeauna se întâmplă așa, cînd se pornește la o muncă nouă. Ni s-a întîmpat să-i mutăm pe cîte unii din elevii de la o specialitate la alta. Pe Tolea Telemiu nu-l interesa profesia de strungar și la rugămintea lui, i-am mutat în secția de modelaj. Acum el este ucenic modelator și își lucrează foarte mult specialitatea. Slava Sigraev manifesta mult interes pentru radio. El a fost mutat din secția de reparații mecanice în secția electrică, unde lucrează ca ucenic montator de telefoane și de radio. Larissa Llandrea și Lusia Zubareva n-au putut rămîne în secția din cauza stării sănătății lor. Le-am transferat în biroul de construcții.

După cînt timp, elevii și-au însușit o specialitate, așa încît acum îndeplinesc sarcinile unor muncitori de categoriile a III-a și a IV-a. Ei primesc în uzină o pregătire foarte serioasă, care are două aspecte: familiarizarea cu mașinile-unelte, cu utilajul și cu munca în secții, și conducerea unor munciri experimentale și instruirea teoretică, pe care o conduc profesorii-ingineri. Deoarece elevii trebuie nu numai să-și însușească o profesie, ci și să se familiarizeze cu bazele tehnicii, am reparat pentru însușirea teoriei un număr mare de ore. De pildă, cursul teoretic pentru strungari cuprinde 158 de ore. La acest curs, elevii studiază tehnica securității

muncii, tehnologia metalelor, se familiarizează cu tipurile de strunguri, cu instrumentele de tăiere, cu procesele tehnologice, cu economie și planificarea industrială etc. La fel sînt alcătuite și programele pentru celelalte specialități.

La mijlocul lunii martie a avut loc în uzină primul examen pentru elevii în legătură cu citirea școlilor, cu tehnica securității muncii. Comisia a apreciat ca foarte bune majoritatea răspunsurilor elevilor.

În luna elevii vor trebui să dea un examen teoretic și o probă practică. După aceea vor fi încadrați în categoriile corespunzătoare. De asemenea, în iunie ei vor începe să conducă automobilul și spre sfîrșitul lunii vor da examen pentru a primi calificarea de șoferi.

După vacanța de vară, „muncitorii” vor intra în clasa a XI-a — ultima clasă a școlii. Ei vor începe din nou să lucreze în uzină, de data aceasta făcînd lecții materiale din uzină, se străduiesc să lege cit mai strîns teoria de practică.

I. PIRATINSKI
director școlii nr. 607 din Moscova

Victime ale „educației” americane

„În 1957, în S.U.A. s-au comis 2.796.480 de crime grave”

(Datele publicate de Ministerul Justiției al S.U.A.)

Ziarele, radioul și televiziunea abia s-au potolit. A trecut abia o săptămînă de cînd vestea despre ispravă lui James Slayton din Evansville, statul Indiana, a făcut inconjurul Statelor Unite.

Isprava aceasta nu a uimit pe nimeni prin faptul că a fost o crimă. Crimela au devenit de mult banale. Statisticianii arată că în S.U.A. numărul crimelor grave se ridică la 2.796.480 în decurs de un an. O crimă din cele multă trece, deci, neobserțată.

Crima lui James Slayton nu a uimit pe nimeni nici prin faptul că ucigașul avea 13 ani. Și lucrul acesta este foarte banal. Aceiași statisticieni au calculat că 47 la sută din crimele din S.U.A. sînt săvîrșite de minori. Tot atât de banale sînt și știrile care arată că un copil omoară pe altul, că își ucide părinții, că minorii sînt organizați în adevărate bande care numără — ca la New-York, de pildă — 8.000 de membri, sau că întrec miile gangsteri și poliție au loc ciocniri armate.

În țara recordurilor, a vedetelor și a milionarilor strînește curiozitatea și este senzatională, în unele cazuri, două cazuri crimei. În cauza crimei lui James Slayton a fost cu adevărat senzatională și a-cuierut cu glorie jurele în vîrstă de doi ani pentru că acesta... „îi enerva”.

Mai lusa trecută a făcut vîlă un alt caz senzational. Minorul Charles Starkwiter din statul Nebraska, ajutat de prietena sa de 14 ani, Carole, a a-

sasinat, în timp de trei zile, 10 oameni: pe mama, tatăl adoptiv și sora Carolei, care nu vedea cu ochi buni prietenia ei cu Charles, pe un fermier și pe reprezentantul unei firme comerciale, a jefuit un avocat în casa căruia a ucis trei oameni și... în sfîrșit... și-a omorît doi colegi de școală.

„Premii în bani pentru risc” și „Asociația națională pentru protecția părinților împotriva copiilor lor”

Întrebat de un ziarist englez asupra metodelor pe care le folosește pentru a lăntura hulanismul și criminalitatea, invățătorul american David Berion a răspuns: „Am lăsat pe elevii mei să facă ce le trece prin cap. Alt timp eu nu le fac nimic, știu că soția și copiii mei nu au de ce se teamă”.

În adevăr, meseria de pedagog a devenit astăzi în S.U.A. una dintre cele mai primejdioase meserii. În clasă, pe școlii școlii, la fiecare colț de stradă te-asteapătă surprize de cele mai multe ori fatale. Pe lângă un salariu ridicol, pe lângă o reputație proastă, nesiguranta zilei de mîine face ca tot mai mulți pedagogi să se depărțeze de meseria de profesor. Atașurile elevilor la adresa profesorilor sînt tot mai dese, iar scandalurile din școlii, care se soldează de multe ori cu crime, sînt îngrijorător de frecvente.

Statisticile arată că numai în școlile New-Yorkului s-au comis în anul trecut 3.298 crime. Nu au oare de ce să se înapînime profesorii americani? Autoritățile din New-York au

hotărît crearea unor recompense bănești pentru serviciul în condiții pline de risc pe care îl efectuează cadrele didactice.

La fel de înspămîntați ca și profesorii sînt și părinții. Mamelor le este frică de copiii pe care i-au alăptat. Semnificativ în acest sens este constituirea la Chicago a „Asociației naționale pentru protecția părinților împotriva copiilor lor”. Nu, nu este vorba de o asociație năstrucuită — așa cum au zecile în S.U.A. — ci una cu un caracter serios, înființată dintr-o necesitate imperioasă, dintr-o crudă realitate a „modului de viață” american.

Aparent, în S.U.A. se duce în prezent o campanie de combatere a criminalității infantile. În școlii sînt postate posturi de polițisti. Kennedy, șeful poliției din New-York, promite să întărească forțele polițienesci care trebuie să înfrunte pe micii criminali. Tot mai mulți minori sînt înaintați spre judecarea tribunalelor special înființate, dar acestea nu sînt în stare să rezolve toate cazurile.

Cu toate aceste măsuri, cu toate că instituțiile de reducere sînt arhiplune, procentul criminalității infantile nu descrește.

Răul trebuie curmat din rădăcină

Măsurile acestea, cu caracter mai mult administrativ, nu îndreptătesc pentru că nu iau în seamă cauzele reale ale situației.

Cîntînd să abată atenția de la principalele cauze ale criminalității în rândurile copiilor, cercurile oficiale americane dau vina, de obicei, pe familie și pe școală. Aceasta este, pe de o parte, adevărat. Părinții nu mai au nici o autoritate în fața copiilor lor, iar școlă, organizată după un sistem pentru inșei autoritățile americane, nu are nici o influență educativă pozitivă asupra copiilor.

Ceea ce contribuie însă cel mai mult la creșterea numărului delincvenților minorilor este întregul complex al vieții pe care o trăiesc copiii din Statele Unite. Nu ne referim aici în primul rînd la filmele de groază, la revistele de senzație, la comics-uri, la emisiunile de radio sau de televiziune, la ziarele care se întrec în a descrie crime, violenți și tot felul de acte de bestialitate, cu toate că și acestea au o mare parte de contribuție în coruperea tineretului. În cea mai mare măsură, însă, creșterea îngrijorătoare a criminalității în rândul minorilor se datorează stadiului în care se află societatea americană. Declinul economic, șomajul, viața de micizie sînt adevărate cauze ale acestui plîg. Înșuș primarul New-Yorkului, Wagner, a fost nevoit să recunoască faptul că „declinul economic tot mai accentuat va duce și la creșterea numărului de delincvenți din rândul tineretului american”. Este concludent. Creșterea numărului șomerilor, care a atins aproape șase milioane — și îndeosebi creșterea șomajului în rândurile tineretului între 16-20 ani — a adus după sine și o creștere a criminalității.

„Un copil care vagabondează, alături care este îndopat cu filme obscene și comics-uri, unul care se plătisească de prea mult bine și vrea să devină vedetă... Trei, patru, o mie, un milion — două milioane șapte sute nouăzeci și șase de mii patru sute optzeci de criminali — consecință a întregii vieți sociale și de stat americane.

MIRCEA IONEL